Trei răspunsuri la intrebarea:

Cum se explică comportarea nesatisfăcătoare de la Balcaniada de baschet?

Faptul că baschetul nostru masculin bate pasul pe loc, ba chiar regresează pe plan internațional, nu constituie un secret pentru iubitorii săi. De altfel, cu ocazia bilanțului făcut la finele unor competiții internaționale, ziarul nostru a semnalat unele lipsuri ale echipelor noastre reprezentative. Comportarea din anul 1965 a unor echipe fruntașe ale baschetului nostru a subliniat un fapt evident: jucători de o reală valoare tehnică — iar promoția tînără a acestui an a fost o „recoltă“ mai rar întîlnită la noi — nu evoluează la valoarea lor cînd joacă în deplasare. Ba chiar și în meciurile din țară îi puteam vedea jucînd excelent o bună parte din meci, pentru ca, brusc, ca la un semnal parcă, să „cadă“, pierzînd meciuri ca și cîștigate sau avantaje decisive. Un sezon extrem de bogat în competiții internaționale, dar în egală măsură și în insuccese neașteptate. Sportivi pe care îi apreciem, fără exagerare, aproape de nivelul european (luînd în considerare evoluția în competițiile interne) seamănă în comportament cu niște începători autentici cînd joacă cu echipe străine. Exemplele, extrem de numeroase (turneul din R. D. Germană, „europenele“ din U.R.S.S., Universiada, momente din meciurile cu echipa de tineret a Ungariei, evoluția dinamoviștilor în „C.C.E.“ și la Dinamoviadă — în unele momente, ce e drept —, „Cupa Bosforului“ și, corolar, Balcaniada) au caracteristici comune în mare parte.

★

Cum se explică comportarea nesatisfăcătoare la Balcaniada de la Tirana? Iată întrebarea la care ne-au răspuns trei dintre specialiștii care se ocupă de loturile noastre republicane:

Prof. Vasile Popescu, antrenorul lotului reprezentativ: „Nu se poate reproșa altcuiva decît nouă și numai nouă rezultatul de la Balcaniadă. Ar fi bine, însă, dacă fiecare și-ar lua asupră-i partea sa de vină, pentru că — în general — un asemenea sezon (și în special un asemenea rezultat ca acela de la Tirana) nu poate avea cauze izolate. *Consider că aportul muncii de instruire în secții a fost deosebit de slab și aceasta este principala cauză a rezultatelor proaste.* Cînd jucătorii se prezintă la lot nepregătiți, în loc de omogenizarea tactică și menținerea formei sportive este nevoie să se facă... retușuri de tehnică, abecedarul tacticii și, cel mai grav lucru, pregătire fizică!

Prof. Octav Dimitriu, secretar general al F.R.B.: „Echipa a fost în formă necorespunzătoare. Foarte gravă, supărătoare pentru cei ce au asistat, a fost lipsa de moral, de voință, de dîrzenie. Jucători ca Albu, Demian, Spiridon au dat un exemplu prost din acest punct de vedere. Și, în sfîrșit, obiectiv vorbind, *noi am rămas pe loc, ca efectiv și cunoștințe, în timp ce în majoritatea țărilor europene baschetul a progresat mult.* S-a văzut asta și la „europene“ și la Balcaniadă“.

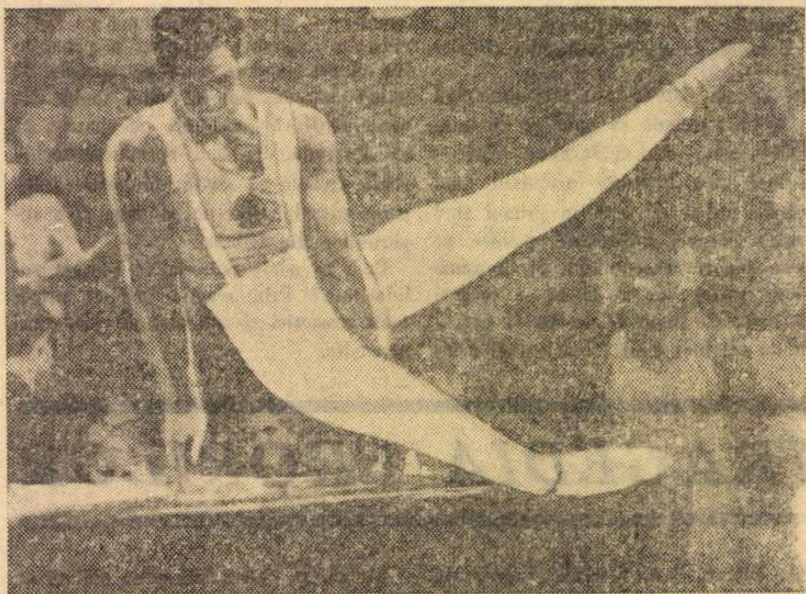
Prof. Aurel Predescu, antrenor federal: „După părerea mea, jucătorii noștri fruntași au calități, cunoștințe, dar nu le aplică întotdeauna. Este evident că au nevoie de mai multă disciplină, dragoste de muncă, un regim de viață adecvat sportului de performanță.

Cît despre antrenori trebuie să spun că, uneori, ajung pur și simplu în situația de a fi conduși de sportivi, pentru că sînt legați de rezultatele echipei. Iar despre antrenamente, să nu mai vorbim. În secții *nu se lucrează bine nici cantitativ, nici calitativ.* Iar în lot nu se mai poate remedia nimic! E adevărat însă că nu peste tot condițiile corespund: mingi bune, săli, orare normale de lucru sînt pe-alocuri simple dorinți. În încheiere, consider că *am greșit în privința calendarului internațional din partea a doua a anului.* Aveam drept obiectiv principal Balcaniada, dar ne-am angrenat în prea multe competiții și — din lipsă de jucători buni — cam cu aceiași oameni, sperînd într-o „ridicare“ pe parcurs. Am ajuns la Balcaniadă în momentul pierderii forțelor“.

Desigur, cele trei răspunsuri arată — pe scurt — motivele principale ale rezultatelor nesatisfăcătoare. Se impune însă o analiză și mai amănunțită, cu mult simț de răspundere, care să ducă la luarea măsurilor absolut necesare pentru obținerea rezultatelor la care ne dau dreptul condițiile asigurate la noi dezvoltării sportului. Iar la aceasta pot contribui toți antrenorii, în primul rînd cei ai echipelor fruntașe. Meciurile din turneul interbucureștean din ultimele zile ale lui 1965 ne-au redovedit că sînt multe de spus și, mai ales, de făcut.

G. RUSSU—ȘIRIANU

SPORTUL PE GLOB

Și în 1965, printre cei mai buni sportivi iugoslavi ai anului s-a situat gimnastul Miroslav Cerar, pe care-l vedem – în fotografia alăturată – executînd un exercițiu la cal cu mînere.

Cerar a declarat recent că se pregătește cu asiduitate pentru campionatele mondiale de la Dortmund, din luna septembrie a acestui an, unde speră să-și reediteze succesele anterioare.

Din nou Roelants

SAO PAULO 4 (Agerpres). — Participanții la concursul internațional de cros desfășurat pe străzile orașului Sao Paulo în noaptea de 31 decembrie au evoluat la 2 ianuarie în cadrul unui concurs atletic pe stadionul Pacaembo din Sao Paulo.

Cîștigătorul crosului, belgianul Gaston Roelants, a terminat învingător în cursa de 3 000 m obstacole cu performanța de 8:55,7. Proba de 10 000 m a revenit columbianului Mejia Flores cu timpul de 30:42,6, iar cea de 5 000 m lui Ron Larrieux (S.U.A.) cu 14:25,5. În cursa de 1 500 m pe primul loc s-a clasat Mike Wiggs (Anglia) cu timpul de 3:45,5.

1965: UN AN BOGAT ÎN RECORDURI DE ATLETISM

Anul 1965 a avut o „recoltă“ bogată de recorduri mondiale la atletism: 32, la 20 de probe.

1965 a fost anul semifondiștilor și al fondiștilor. Pe toate distanțele care depășesc o milă, au fost corectate recordurile mondiale. La cele opt probe de aruncări și sărituri, patru atleți au depășit recordurile mondiale, la ștafete numărul recordurilor este de cinci, în timp ce la sprint a fost înregistrată o singură cursă-record, la o probă care se dispută din ce în ce mai rar (200 m fără turnantă).

O ORĂ CU... GORDON PIRIE

L-am întîlnit întîmplător pe fostul recordman al lumii la 5 000 m (13:36,8), la Centrul de antrenament „Crystal Palace“ din Londra și apoi, timp de o oră, la o recepție, unde am stat pe îndelete de vorbă despre atletism și, bineînțeles, despre probele de fond.

GORDON PIRIE a rămas, alături de Roger Bannister, Christopher Chatawai și Donald Finlay, una din celebritățile atletice ale Angliei. El cunoaște franceza, germana, norvegiana, a concurat și a călătorit în toate continentele, este căsătorit cu atleta Shirley Hampton, clasată pe locul al treilea la „europenele“ din 1954 (la Berna) cu 24,0 secunde pe 200 m.

Gordon este foarte comunicativ și prietenos, ferm și îndrăzneț în opinii, temerar în metodica antrenamentului. Îi datorează mult lui Gerschler, fostul antrenor al lui Harbig, își amintește cu drag de Kuț, cu care a stabilit în Norvegia cea mai bună performanță a sa și îl prețuiește, dintre toți, cel mai mult pe Emil Zatopek.

În prezent, Pirie pregătește o alergătoare (Smith) pe 800 m, care a realizat în acest an 2:04,8 și pe care el o vede capabilă în viitor să alerge sub două minute. Ce îi dă această încredere? Faptul că Smith are o excepțională rezistență, alergînd — la antrenamente — cel de al doilea tur în 60 de secunde.

Dar să trecem la convorbirea avută cu Gordon Pirie și la răspunsurile lui, care au fost ceva mai ample, pe care le redau pe scurt.

— CÎND ȘI UNDE AȚI REUȘIT CEA MAI BUNĂ PERFORMANȚĂ?

— În 1956, la Bergen, în Norvegia. Într-o memorabilă cursă cu Kuț, am reușit amîndoi să doborîm recordul mondial pe 5 000 m: eu am alergat 13:36,8 iar Kuț 13:39,6. Aveam pe atunci foarte frumoasa vîrstă de 25 de ani.

— CARE ESTE, DUPĂ OPINIA DV, VÎRSTA CEA MAI POTRIVITĂ PENTRU MARILE PERFORMANȚE ÎN ALERGĂRILE DE FOND?

— De început se poate începe, cu grijă firește, de la 14 ani, așa cum am făcut și eu. Dar sub 20 de ani nu poate fi vorba de mari performanțe mondiale. (Îl întrerup, amintindu-i de alergătoarea americană de 17 ani care a realizat 2:07,0 și de Lindgren, care la 18 ani a concurat la Tokio, dar Pirie nu se tulbură). *Vîrsta medie a alergătorilor de fond este astăzi 25 de ani. Ron Clarke are 28. Părerea mea este că numai după 25 de ani se pot obține mari performanțe mondiale.*

— CINE SÎNT DUPĂ DV CEI MAI MARI ALERGĂTORI DE FOND DIN TOATE TIMPURILE?

— Nu pot să nu-l amintesc pe Nurmi, dar nu el m-a impresionat cel mai mult. Pentru mine, care nu l-am văzut alergînd, el rămîne alergătorul sobru, glacial, cu o mască pe care nu citești nimic. Kuț, Chatawai, Clarke, da, ei sînt mari! Însă Zatopek e unic, excepțional. Voință și caracter. Mare campion și om modest, vesel, prieten.

— CE „LIMITE“ VIITOARE PREVEDEȚI ÎN ALERGĂRILE DE FOND?

— 12:30,0 la 5 000 m și 25:00,0 la 10 000.

— CURÎND?

— Nu atît de curînd, dar nici nu peste prea mult timp.

— CÎTE ORE CREDEȚI CĂ TREBUIE SĂ SE LUCREZE ZILNIC?

— Cinci, șase ore. Personal antrenez o fată care aleargă 3 ore și jumătate. L-am văzut pe Bikila antrenîndu-se în Suedia timp de 8 ore zilnic. Desigur, nu-ți poți rezuma întreaga existență la a alerga... Dar, ca și în artă, fără pregătire minuțioasă și de durată, nu se pot obține performanțe.

— CE METODE DE ANTRENAMENT APRECIAȚI?

— Mai întîi antrenamentul cu intervale, antrenamentul inimii. Apoi, halterele, izometria. Și, să nu uităm, alergarea de rezistență, în natură, pe dealuri și în pădure.

— CUNOAȘTEȚI O CARTE BUNĂ DESPRE ALERGAREA DE FOND?

— Pentru începători sînt multe, dar pentru a deveni mare campion, nu cunosc nici una. Fiecare sportiv de valoare își trăiește și își scrie propria sa carte.

— CE CAMPIONI OLIMPICI PREVEDEȚI?

— Momentan imposibil de spus. Poate cei de azi, poate nu! La anul o vom putea spune mai bine. Oricare din cei buni pot fi la Mexic cîștigători. De ce nu, chiar și Barabaș al dv. Dar să știți că nu numai rezistența va hotărî, ci și gîndirea tactică, tenacitatea, curajul... caracterul.

Iată-ne și la ultima noastră întrebare, întrucîtva ...nesportivă:

— CE IDEAL, CE DORINȚĂ AVEȚI ÎN VIAȚĂ?

— Una singură: cei pe care-i pregătesc să obțină performanțe dintre cele mai bune!

★

La despărțire, Gordon Pirie mi-a dăruit cartea despre viața sa sportivă, scrisă de el însuși și, spre marea și plăcuta mea surprindere, m-a salutat voios, amical, nu cu tradiționalul „good bye“, ci cu latinescul *servus.*

VIRGIL LUDU

VICTORIE ÎN ULTIMUL MECI

NEW YORK 4 (Agerpres). — Echipa selecționată masculină de baschet a Franței și-a încheiat turneul în S.U.A., jucînd la San Francisco cu o echipă universitară. Baschetbaliștii francezi au repurtat victoria cu scorul de 77—51 (44—28). În cursul turneului echipa Franței a susținut 5 jocuri, dintre care a cîștigat unul.

O săritură de 89 m cu schiurile

VIENA, 4 (Agerpres). — În apropiere de Innsbruck au continuat întrecerile de schi contînd pentru „Turneul celor patru trambuline“, cu disputarea celei de a treia „manșe“. Victoria a revenit lui Dieter Neundorf (R. D. Germană) cu 226,1 puncte (88 și 89 m) urmat de Veikko Kankkonen (Finlanda) cu 209,9 puncte (79 și 87,5 m) și Guenther Goellner (R.D. Germană) cu 209 puncte (85 și 85,5 m). După trei manșe, clasamentul se prezintă astfel: 1. Dieter Neundorf (R.D.G.) 645,2 puncte; 2. Veikko Kankkonen (Finlanda) 633,8 puncte; 3. Paavo Lukkariniemi (Finlanda) 628,7 puncte

Schiorii francezi înaintea mondialelor la probele nordice

Schiorii fondiști francezi au început încă din august antrenamentul în vederea campionatelor mondiale de fond și sărituri care vor avea loc la Oslo între 17 și 27 februarie 1966. Săritorii s-au putut antrena cu folos pe trambulinele de plastic de la Bussang în Vosgi și de la Chamonix.

Toate grupele de candidați au efectuat probe de control înaintea începerii antrenamentului special, apoi au fost reunite pentru două perioade de cîte 15 zile la școala superioară de sport din Dijon și la Institutul de sport din Voiron. Dacă Franța face eforturi speciale în vederea sezonului apropiat și, deci, în vederea campionatelor mondiale, aceasta este și pentru că se gîndește că, în 1968, ea va organiza la Grenoble Jocurile Olimpice de iarnă.

Săritorii și-au început sezonul competițional cu „Cupa celor 4 trambuline“, iar acum fondiștii intenționează să meargă în Suedia unde vor disputa prima lor competiție.

În selecționata franceză sînt trei săritori, care par să se distingă: Gilbert Poirot, 22 de ani, din Vosgi, campionul Franței în anul trecut, fratele său Jean-Marie, 20 de ani, campion al Franței la juniori și Alain Mascle. Acesta din urmă este din Jura.

Victor Arbès, 30 de ani, de cinci ori campion al Franței la schi fond și Felix Mathieu, de 30 de ani — amîndoi funcționari vamali — vin, de asemenea, din Jura. Ceilalți componenți ai lotului de fond sînt René Secretant, 26 de ani, Victor Jobez, 22 de ani, René Mandrillon, 23 de ani și René Mercier, 25 de ani. Selecționata franceză de fond speră că va putea rivaliza cu Italia pentru a obține locurile următoare în clasament după participanții nordici și cei sovietici și mai cu seamă la probele de ștafetă unde francezii au șanse serioase.

Pregătirile patinatorilor sovietici

Patinatorii sovietici au evoluat într-o ultimă verificare înaintea întîlnirii cu reprezentativa Norvegiei, ce se va disputa la Moscova.

Cursa de 1 500 m s-a încheiat cu o nouă victorie a campionului Europei. Eduard Matușevici, care a realizat timpul de 2:10,1.

În proba de 500 m a terminat învingător Boris Guleaev, cu timpul de 41,1. Valeri Kaplan s-a dovedit a fi cel mai rapid concurent pe distanța de 10 000 m, realizînd timpul de 16:07,5.

PE SCURT

● În ultimul concurs de atletism al anului 1965, desfășurat în aer liber la New Orleans, cunoscutul sprinter american George Anderson a cîștigat cursa de 100 m cu timpul de 10,2. Alte rezultate înregistrate: 5 000 m John Lawson 14:19,0; 1 500 m Jim Ryun 3:42,7; 110 mg Davenport 13,9.

● În ziua a doua a turneului internațional de fotbal de la Cali (Columbia), Olimpia Paraguay a învins cu 1—0 pe River Plata (Argentina), iar Rapid Viena și Penarol (Uruguay) au terminat la egalitate: 2—2.

● Cu prilejul lucrărilor federației internaționale amatoare de natație de la Tokio au fost omologate 21 de noi recorduri mondiale. Iată cîteva din aceste recorduri: 110 yarzi liber Wiegand (R.D.G.) 53,7; 1 500 m Krause (S.U.A.) 16:58,6; 220 yarzi spate Reynolds (Australia) 2:13,5.

● Selecționata de rugbi în XV a Franței se pregătește intens în vederea primului meci oficial al sezonului, pe care-l va susține la 15 ianuarie la Murrayfield cu reprezentativa Scoției.

În vederea acestei întîlniri formația probabilă este următoarea: Lacaze, Gachassin, G. Boniface, A. Boniface, Darrouy, Roques, Puget, Crauste, Dauga, Rupert, Cester, Spanghero, Gruarin, Cabanier, Berejnoi. Rezervele echipei sînt: Lagrange, Cuprat, Camberabero, Fort și De Gregorio.

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, telefon 11 10 05 interurban 72 și 286 Telex: sportrom buc. 180 Tiparul: I. P. „Informația“, str. Brezoianu 23—25.
PREȚUL ABONAMENTULUI: 1 lună: 6,50 lei; 3 luni: 19,50 lei; 6 luni: 39 lei; 1 an: 78 lei.
40 365